

सुरः

साधुः । तादृक सुख्यस्य ।) विषसुखिद्रुपः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (विषसुखिद्रुपस्य गुणा-
दयो ज्ञेयाः) ॥

सुखः, पुं, (सुम् + "सुखस्यान्तध्वान्तचमेति" । ७ ।

२ । १८ । इति निपातनात् साधुः ।) मशान-
दण्डः । इति हेमचन्द्रः ॥ षोडशरतिबन्धान्त-
र्गतैकादशबन्धः । यथा,—

"पार्श्वोपरि पदो कृत्वा योनौ लिङ्गेन ताडयेत् ।
बाहुभ्यां धारणं गात्रं बन्धो वै सुखसंज्ञकः" ॥

इति रतिमञ्जरी ॥ क्षोभविशिष्टे चि ॥

सुम्, लृट् सञ्चलने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
च्यात्-अकं-सेट् । लृट् । अक्षुभत् । उ, क्षोभते नानुजीविषु । इति हलायुधः । इति
दुर्गादासः ॥

सुम्, य ग सञ्चलने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिव्यां-
क्रां च-परं-अकं-सेट् ।) य, सुभति रिपुष्वेवेति
हलायुधः । ग, सुभति सुभोभा इति दुर्गा-
दासः ॥

सुम्, पुं, (सुम् + "इगुपधच्चाप्रीकरः" । ३ । १ ।

१३५ । इति कः ।) प्रवर्त्तकः । यथा,—

"ये च तेऽनुचराः सर्वे पादोपान्तं समाश्रिताः ।
माठाराण्यदहाद्यास्तांस्तान् वन्देऽश्विनिसुभान्" ॥

इति महाभारते ३ । ३ । ६८ । "अश्विनिसुभान्
विद्युदशस्यादिप्रवर्त्तकान्" । इति तट्टीकायां नी-
लकण्ठः ॥

सुभा, स्त्री, (सुम् + स्त्रियां टाप् ।) नियहानुग्रह-

कर्त्री देवता । यथा, महाभारते ३ । ३ । ६६ ।

"सुभया सहिता मैत्री याश्चान्या भूतमातरः ।
ताश्च सर्वा नमस्यामि पान्तु मां शरणागतम्" ॥

"सुभा मैत्र्यौ नियहानुग्रहकर्त्री देवते । भूत-
मातरः गौरीपद्मादयः । ब्राह्मीमाहेश्वर्यादयश्च" ।

इति तट्टीकायां नीलकण्ठः ॥

सुभितः, चि, (सुम् + कर्त्तरि क्तः ।) भीतः । इति

हलायुधः ॥ सञ्चलितः । इति सुभधात्वर्थदर्श-
नात् ॥

सुभा, स्त्री, (सु + भक् टाप् ।) अतसी । इत्यमरः

२ । ६ । २० । शशाः । इति तट्टीकासारसुन्दरी ॥
नीलिका । इति मेदिनी ॥ षताभेदः । इति शब्द-
रत्नावली ॥

सुर, श विलेखने । खनने । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(तुदां-परं-सकं-सेट् ।) श, सुरति भूमिं लोकः ।
क्षोरिता । सुरो लोमच्छेदनः । इति दुर्गादासः ॥

सुरः, पुं, (सुर + "इगुपधेति" । ३ । १ । १३५ । कः ।

यथा, "अथेन्द्रायवष्विप्रकुञ्जसुरत्रुरखुरेति" ।
उणां । २ । २८ । इति निपातनात् सिद्धम् ।)

कोकिलाक्षः । इत्यमरः । २ । ८ । ४६ । (अस्य
पर्याया यथा,—

"कोकिलाक्षस्तु काकेक्षुरिक्षुरः क्षुरकः क्षुरः ।
भिद्युः काण्डेक्षुरप्युक्त इक्षुगन्धेक्षुबालिका" ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
शफम् । इति तट्टीका । क्लेदनद्रव्यम् । तत्तु नापि-
तस्य लोमच्छेदकास्त्रम् । (यथा, मनुः । ६ । २६२ ।

सुरधा

"सर्वकण्ठकपापिष्ठं हेमकारन्तु पार्थिवः ।
प्रवर्त्तमानमन्याये क्लेदयेत्सवशः क्षुरैः" ॥
गोक्षुरः । इति मेदिनी ॥ (अस्य पर्याया यथा,—
वैद्यकरत्नमालायाम् ।

"त्रिकण्ठः स्थलश्टङ्गाटो गोकण्ठोऽथ त्रिकण्ठकः ।
त्रिपुटः कण्ठरूपलः स्वदंष्ट्रा गोक्षुरः क्षुरः" ॥

महापिण्डोत्तकः । शरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(यथा, महाभारते । २ । १३४ । ६० ।

"ततस्तस्य नगस्यस्य क्षुरेण निश्रितेन च ।
शिर उल्लूय तरसा पातयामास पाण्डव" ॥

खड्वादिपादुका । इति धरणिः । क्षुरा इति भाषा ॥
क्षुरकः, पुं, (क्षुर + स्वार्थे कन् ।) तिलकवृक्षः । इत्यं-

मरः । २ । ४ । ४० ॥ कोकिलाक्षः । (अस्य प-
र्याया यथा,—

"कोकिलाक्षस्तु काकेक्षुरिक्षुरः क्षुरकः क्षुरः ।
भिद्युः काण्डेक्षुरप्युक्त इक्षुगन्धेक्षुबालिका" ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
अस्य व्यवहारो यथा,—

"यवानी जीरके द्वे च वानरीगजपिण्णुनी ।
जातीफलं सपत्रञ्च लवङ्गागुरुचन्दनम् ॥

तालीशं तिलमात्रञ्च क्षुरकं गोक्षुरन्तथा ।
शतावरी शताङ्गा च वचा दार्वी पुनर्नवा ॥

निकुम्भकुम्भौ मार्वारी कन्दो नागवला तथा ।
वासामांसो मुरामुक्तं पिण्णुनीमूलमेव च ॥

मूषली वानरी ब्रह्मी शाल्मली मूलमेव च ।
मेथिकागजकर्णौ च शर्करा चाञ्चिशोषणम् ॥

माजुफलञ्चाश्वगन्धा द्राक्षा च चोचकं समम्" ॥

इत्यादिषु द्रव्यम् । इति वैद्यककषायणसंग्रहे
वृहत्कालिभ्रमोदकान्तर्गते ॥) गोक्षुरः । इति

मेदिनी ॥ भृताङ्गशः । इति राजनिर्घण्टः ॥

क्षुरकर्म, [न्] स्त्री, (क्षुरेणोचितं क्षुरसाध्यं वा
कर्म ।) क्षौरम् । क्षुरद्वारा केशादिकर्तनम् ॥

यथा,—

"द्यो जन्ममासे क्षुरकर्म यात्रां
कार्यस्य वेधं कुरुते च मोहात् ।

नूनं स रोगं धनपुत्तनां
प्राप्नोति मूढो वधबन्धनानि ॥

जातं दिनं दूषयते वशिष्ठ-
श्चाष्टौ च गर्गो यवनी दशाहम् ।

जन्माख्यमासं किल भागुरिश्च
चूडे विवाहे क्षुरकर्णवेधे ॥

देवकार्ये पितृश्राद्धे रवेरंशपरिक्षेपे ।
क्षुरिकर्म न कुर्वीत जन्ममासेऽथ जन्मभे" ॥

इति तिथ्यादिवचनम् ॥ क्षौरानन्तरं खानं कर्त्त-
व्यम् । यथा,—

"दुःस्त्रे मैथुने वान्ते विरिक्ते क्षुरकर्मणि ।
चिति पूयश्मशानाश्रां स्पशने खानमाचरेत्" ॥

इति मिताक्षरायां प्रायश्चित्ताध्याये पराशर-
वचनम् ॥ अन्यत् क्षौरशब्दे द्रव्यम् ॥

क्षुरधारा, पुं, (क्षुरस्य धारा इव धारा अस्य ।) अस्त्र-
विशेषः । यथा, महाभारते । ४ । ६ । २८ ।

"खड्गान्श्च दीप्तान् दीर्घान् कलापांश्च महाधनान् ।

क्षुरिका

विपाठान् क्षुरधारांश्च धनुर्निर्मिदधुः सह" ॥
"विपाठान् वागविशेषान् तादृशान् क्षुरधारांश्च" ॥
इति तट्टीकायां नीलकण्ठः ॥ * ॥ क्षुरस्य प्राणित-
मुखम् । तद्व्युक्ते चि । (यथा, महाभारते ।
४ । ६२ । २७ ।

"अथ जिष्णुवपाठव्य क्षुरधारेण कार्मुकम् ।
चकर्त्त भीष्मस्य तदा जातरूपपरिष्कृतम्" ॥)

क्षुरधारा, स्त्री, (क्षुरस्य धारा ।) क्षुरधाराः । यथा

"अन्तकः पवनो मृत्युः पातालं वडवामुखम् ।
क्षुरधारा विधं सर्पो वज्ररिवेकतः स्त्रियः" ॥

इति महाभारते । १२ । पञ्चचूडानारदसंवादे ३८ ।
२६ । "अन्तकादिवत् सद्यो नाशका इव्ययां" ॥

इति तट्टीकायां नीलकण्ठः ॥

क्षुरपत्रः, पुं, (क्षुरस्य पत्रमिव पत्रमस्य क्षुरवत्
पत्रमस्य वा ।) शरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (दर्म-
विशेषः । यथा,—

"वतोऽन्यो दीर्घपत्रः स्यात् क्षुरपत्रस्तथैव च" ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) क्षुर-
तुल्यपर्ययुक्ते चि ॥

क्षुरपत्रिका, स्त्री, (क्षुर इव पत्रमस्या स्वार्थे कन्
स्त्रियां टापि अत इत्वम् ।) पालङ्गशाकम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

क्षुरप्रः, पुं, (क्षुर इव एणाति हिनस्ति । क्लेदनक्रियां
पूरयति वा ए + कः ।) कित्वाग्न गणः ।) वागवि-
शेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । ४ ।
५३ । ४६ ।

"स तु द्रोणं विसमत्या क्षुरप्राणां समार्पयत्" ॥
क्षुरपानामकषासच्छेदनास्त्रञ्च ॥

क्षुरप्रगं, स्त्री, (क्षुरप्रं क्षुरप्रतां गच्छतीति । गम् +
ङः ।) क्षुरप्रस्त्रम् । इति केचित् ॥ (क्षुरप्र इव
गच्छतीति । क्षुरप्रसदृशास्त्रविशेषः ।)

क्षुरभाण्डं, स्त्री, (क्षुरस्य भाण्डं आधारः ।) क्षुरधारः ।
भाण्डं इति भाषा । यथा,— "भद्रे ! श्रीप्रमानीयतां
क्षुरभाण्डं येन क्षौरकर्मकरणाय गच्छामि ।
सापि ह्यिन्द्रनासिका गृहमध्यस्थितैव कार्यकरणो
पेक्षया क्षुरभाण्डात् क्षुरमेकं समाह्वय तस्याभि-
मुखं प्रेषयामास" । इति विश्वशुक्लविरचितपञ्च-
तन्त्रे १ तन्त्रम् ॥

क्षुरमर्दी, [न्] पुं, (क्षुरं मृदातीति । क्षुर + मृद् +
णिनिः ।) नापितः । यथा,—

"पुस्तं लेप्यादिकर्म स्यात् नापितश्चिह्नलः क्षुरी ।
क्षुरमर्दी दिवाक्रीर्त्तिसुखकोऽन्तावसाय्यपि" ॥

इति हेमचन्द्रः ॥

क्षुराङ्गः, पुं, (क्षुर इवाङ्गमस्य ।) गोक्षुरकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

क्षुरिका, स्त्री, (क्षुर + डीप् स्वार्थे कन् टाप् पूर्व-
ङ्गस्य ।) पालङ्गशाकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
(पालङ्गशब्देऽस्या विवृतिर्जातया ॥)

मृत्पात्रविशेषः । क्षुरी इति भाषा । (ह्यथयजु
र्वेदान्तर्गत उपनिषद्विशेषः । यदुक्तं सुक्तिकोप-
निषदि । "अमृतनादकालामिषदक्षुरिका सर्व-
सारेत्युपक्रम्य सरस्वतीरहस्यानां ह्यथयजुर्वेद-